

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. XXVII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710826656/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Beundring var han paa sin Post og kunde være ganske uretfærdig i sin Dom over dem. „Til Gengæld — siger Brandes — tog han sig blandt Damerne med en særlig Varme af de ydmyge og de tilsidesatte. Der var f. Eks. i Familien en gammel ugift Tante højt oppe i de Treds, som vist var hjertens god og skikkelig, men som var et i høj Grad uanseligt Væsen, meget tarveligt begavet, og som altid ligesom udslettede sig selv. Til denne gamle Dames Ridder gjorde Paludan-Müller sig, han viste hende altid en udsøgt Opmærksomhed, og han, som ellers næsten aldrig indhød Folk til Middag, gjorde hvert Aar et lille Middagsselskab i Fredensborg paa hendes Fødselsdag og udbragte hvert Aar paany hendes Skaal med hjertelige Ord.“ Det var om hende, han engang sagde: „Hun er smukkere end alle I andre, for man kan se paa hende, at hun har været ulykkelig.“ —

Paludan-Müllers sidste Digtninge handler om Døden. Han havde altid elsket den, og næsten alle hans Værker er prægede af Tanken om den. I sin Ungdom havde han som i „Dandserinden“ og „Slaven“ staaet usikker og famlende overfor den, senere havde han lært, at først den førte ind til Livets Herlighed, og nu, da han var blevet en gammel Mand, vendte han sig helt personligt mod den. Brydningen mellem Liv og Død i det enkelte Menneskes Liv skildrede han i den lille Fortælling „Ungdomskilden“, der udkom 1865; i „Adonis“, der udkom 1874, og som blev hans sidste Arbejde, er Livet overvundet og Døden den eneste Attraa. To Aar efter døde han den 28de December 1876 og blev begravet paa Asminderød Kirkegaard ved Fredensborg. Hans Hustru overlevede ham i 7 Aar og døde den 27de Februar 1884.

I 1865 skrev den 74-aarige Hauch til H. C. Andersen: „Paludan-Müller er vistnok en af de ædleste Personligheder, Danmark eler; og det føler man især, naar man staaer saa nær ved Graven, som jeg, at en sliig Personlighed er langt mere værd selv end det høieste Genle.“